

रथमानीयतां शीघ्रं सैन्यमाद्ध्यतामिति ।
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बलाध्यक्षो निशाचरः ॥ १० ॥
 स्यन्दनं च बलं चैव समीपं समुपानयत् ।
 प्रदक्षिणं रथं कृत्वा आरुरोह निशाचरः ॥ ११ ॥
 सूतं संचोदयामास शीघ्रं मामभिवाह्य ।
 अथ तान् राक्षसान् सर्वान् मकराक्षोऽब्रवीदिदं ॥ १२ ॥
 आगच्छत प्रयास्यामः पुरस्तान्मम राक्षसाः ।
 अहं राक्षसरजिन रावणेन महात्मना ॥ १३ ॥
 आज्ञप्तः समरे कर्तुं तावुभौ रामलक्ष्मणौ ।
 अथ रामं बधिष्यामि लक्ष्मणं च निशाचराः ॥ १४ ॥
 शाखामृगं च सुग्रीवं वानरांश्च शरोत्तमैः ।
 अथ शूलनिपातेन वानराणां महाचमूं ॥ १५ ॥
 संप्रधक्ष्यामि संप्राप्तः शुष्केन्धनमिवानलः ।
 मकराक्षवचः श्रुत्वा ततस्ते वै निशाचराः ॥ १६ ॥
 सर्वे नानायुधोपेता बलवन्तं समाश्रिताः ।
 ते कामद्वपिणः शूरा दंष्ट्रिणः पिङ्गलेक्षणाः ॥ १७ ॥
 मातङ्गा इव नर्दन्तो धस्तकेशा भयावहाः ।
 परिवार्य मरुकाया मकराक्षं खरात्मजं ॥ १८ ॥
 अभिजग्मुस्तदा कृष्टाश्चालयन्तो वसुंधरां ।
 शङ्खभेरीसहस्राणामाकृतानां समन्ततः ॥ १९ ॥